

MUNA DRØMMER OM ET RIGTIGT HJEM

📖 LINE GØRUP TROLLE 📷 NESMA AINSOUR

Muna sætter tænderne i en bid af sin kunaffeh. Dessertens mange tynde strimler af dej er sprøde og smager sødt. Den varme ost i midten strækker sig lidt og giver så efter. Det smelter på tungen. Muna smiler til Maria og sin faster. De er på restaurant. De har gået rundt i byens gader hele eftermiddagen og set på butikker. Muna føler sig glad og helt afslappet.

Hendes mor kalder, og Munas tanker flyver tilbage til nutiden. Hun sidder på gulvet i containerhuset sammen med sin bror Motasim. Muna tænker på de sidste ti dage. Hun var på besøg hos sin kusine Maria. Munas faster og kusine bor i en rar lejlighed i byen Mafraq. Den ligger ikke så langt fra lejren. Muna er næsten lige kommet hjem. Minderne føles som en god drøm.

Munas mor kalder igen. Muna går ud i køkkenet til hende. Måske kan de lave kabseh eller dawali til frokost i dag. Det er Munas livretter.

Familien er flyttet

Muna er lige fyldt 14. Hun var 6 år, da familien kom til Za'atari. Flygtningelejren ligger i Jordans varme ørkenlandskab. Telte og containere ligger på lange rækker i de støvede gader. Munas tante og bedstemor er rejst hjem til Syrien. Det er der næsten ingen, der gør. Munas mor har ikke råd til at bo uden for lejren. Så Muna og hendes søskende er flyttet med deres mor til et andet område i lejren tæt på deres morbror.

MUNA

Vi mødte Muna første gang i LæseRaketten 2018 om Jordan. Muna var 10 år. Hun boede i flygtningelejren Za'atari. Familien drømte om at rejse hjem til Syrien.

Det nye hus er lidt større end det gamle. Familien har nu tre containere. De har også et køkken og et toilet. Der er solpaneler på taget, så nu har de strøm hele tiden. Det er dejligt, når de ser fjernsyn. Og Muna skal ikke længere hente vand fra en tank foran huset. De har fået en vandhane indenfor.

En ny skole

Efter de er flyttet, er Muna begyndt i en ny skole. Hun går i 8. klasse. Den nye skole er større end den gamle og går fra 5. til 12. klasse. Om formiddagen går pigerne i skole, og om eftermiddagen er det drengene. Munas nye klassekammerater er søde. Men hun savner sin kusine Arwa, sin yndlingslærer og sine venner fra den gamle skole. Kort tid efter at Muna flyttede skole, kom corona-pandemien. Muna nåede ikke at få venner i den nye klasse.

Muna spiller sit yndlingsspil PUBG på sin mors telefon sammen med sine brødre Mohammad på 5 år og Motasim på 10 år.

I 2018 fik Muna breve og tegninger fra danske børn. Dem er hun stadig meget glad for. Hun fik også nogle billeder af sig selv og familien, som de nogle gange ser på sammen.

Én mobil til undervisning under corona

Da corona-pandemien kom til Jordan, lukkede landet og lejren ned. Skolerne lukkede, og folk måtte kun gå udenfor på bestemte tidspunkter.

Muna husker den tid. "Skolen var lukket. Vi fik ikke besøg, og jeg gik sjældent ud for at lege. Det var ikke tilladt at bevæge sig rundt i lejren. Jeg var også bange for, at jeg selv eller nogen fra min familie blev smittet."

Muna fik undervisning hjemme. Ikke alle i lejren har adgang til internettet, men Muna og hendes søskende kunne deles om deres mors mobiltelefon til skolearbejdet. Hendes lærer lavede små videoer, der forklarede dagens opgave. Dem sendte læreren til Munas mor. Så løste Muna opgaverne i sit kladdehæfte, tog billeder af det og sendte billederne tilbage. Det tog som regel to til tre timer at løse opgaverne. Resten af tiden kedede hun sig ofte.

Før corona plejede Muna at lege med sin nabo og bedste ven, Mariam. Men så flyttede Mariam ud af lejren. Selv om hverdagen er ved at være normal igen, er legepladserne i lejren stadig lukkede. Så Muna leger mest gemmeleg med sine brødre og søster derhjemme. Hun kan godt lide at gå med sin mor på markedet. Når hun får lov, spiller hun PUBG på sin mors mobil. Hun hører også musik og dyrker sport. "Lige for tiden lærer jeg zumba på YouTube," griner Muna.

Jordan er mit hjem nu

Muna prøver nogle gange at huske deres gamle hus i Syrien. Men hun har næsten ingen minder derfra. Muna husker sin far. Han levede, dengang de kom til Jordan. Munas far døde i en ulykke i lejren. Hun savner ham hver dag.

Mellem familiens containere har de en lille have med fine blomster. Muna sørger for at vande dem.

Muna kan godt lide at lave mad og især arabisk kaffe. Hun har øvet sig meget og er blevet rigtig god til det.

Engang ønskede Muna at rejse tilbage til Syrien. Sådan er det ikke længere. "For at være ærlig, så savner jeg ikke Syrien. De fleste af mine minder er fra mit liv i Jordan," siger Muna.

Muna håber, at familien får råd til at flytte ud af lejren en dag: "Jeg er træt af alt i lejren. Jeg vil virkelig gerne have et ordentligt hjem ligesom en 'normal' person. En lejlighed eller et hus, hvor jeg har mit eget værelse." Muna ønsker sig også en tæt ven. "Jeg kunne godt tænke mig at bo i Mafraq tæt på min kusine Maria. Hun er både min kusine og min gode ven."

Flygtningelejren, Za'atari, ligger i det nordlige Jordan tæt på grænsen til Syrien. I lejren bor cirka 77.000 syriske flygtninge. Muna er glad for at tegne, male og være kreativ. Hun har lavet sit drømmehus i pap. Sådan vil hun gerne bo.

Muna har fået nye drømme for fremtiden. "Jeg vil gerne gå i en almindelig skole og få en bedre uddannelse. Jeg vil gerne være politibetjent," siger hun. "Det er et vigtigt arbejde. Jeg synes ikke, at børn skal lide, sådan som jeg og mine søskende har gjort. Jeg vil gerne sørge for, at mennesker kan leve i sikkerhed," slutter hun.

FLYGTNINGE I JORDAN: Der bor næsten 1 million flygtninge fra Syrien i Jordan. Mange bor i lejre, men langt de fleste bor uden for lejrene i lejligheder eller hos familie. Meget få rejser hjem til Syrien. Nogle har intet at vende hjem til, andre frygter for deres sikkerhed. Syrien er stadig plaget af ufred og konflikt mange steder. Huse og veje er ødelagt. Der er økonomisk krise, og corona-pandemien har kun gjort det værre.

Se film og billeder på hjemmesiden. Tag med på besøg hjemme hos Muna, og bliv klog på flygtninge i Jordan.

[HELEVERDENISKOLE.DK/MUNA-2021](https://heleverdeniskole.dk/muna-2021)

